

Ügyiratszám: MN/9236-11/2017.
Ügyintéző: **személyes adat**
Email: **személyes adat**
Tárgy: a kiskorúakat védő rendelkezések megsértése

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

525/2017. (V. 23.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) a Duna Médiaszolgáltató Zártkörűen Működő Nonprofit Részvénytársasággal (1016 Budapest, Naphegy tér 8., a továbbiakban: Médiaszolgáltató) szemben hivatalból lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a Duna TV csatornán 2017. március 20-án 20 óra 25 perctől sugárzott Kéfény című műsorszám közzétételével megsértette a műsorszámok korhatári kategóriába sorolására és közzétételére vonatkozó törvényi rendelkezéseket, ezért a Médiaszolgáltatót

50 000 Ft, azaz ötvenezer forint bírsággal sújtja.

A Médiaszolgáltató a bírságot e határozat közlését követő hét napon belül köteles megfizetni a Médiatanács Magyar Államkincstár által vezetett 10032000-00295141-00000024 számú számlájára. A bírságfizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a Médiaszolgáltató késedelmi pótléket köteles fizetni, melynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a Médiatanács a Médiaszolgáltatóval szembeni bírságigényét közigazgatási úton érvényesíti.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat felülvizsgálata az annak közlésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Médiatanácshoz (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) három példányban benyújtott keresetlevéllel kérhető. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztése és a tárgyalás tartása a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság 30 napon belül bírálja el.

INDOKOLÁS

A Médiatanács állampolgári bejelentésre vizsgálta a Médiaszolgáltató Duna Televízió csatornáján 2017. március 20-án 20 óra 25 perctől sugárzott Kéfény című műsorszámot, mellyel kapcsolatban felmerült a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 9. § (5) bekezdésének és a 10. § (1) bekezdés c) pontjának megsértése.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 29. § (1) bekezdése alapján a Médiatanács az Mttv. 182. § (b) pontjában foglalt hatáskörében 2017. április 11-én hivatalból hatósági eljárást indított a Médiaszolgáltatóval szemben. A Ket. 29. § (3) bekezdése szerint 340/2017. (IV. 11.) számú végzésében tájékoztatta a Médiaszolgáltatót a hatósági ellenőrzés megállapításairól és a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogosultságáról, valamint a Ket. 68. § (1) bekezdés alapján az iratbetekintés lehetőségéről.

A Médiaszolgáltató az eljárás megindításáról értesítő végzést a tértivevény szerint 2017. április 21-én átvette, 2017. május 5-én nyilatkozatot tett.

A Médiaszolgáltató röviden ismertette a Kékfény című adások műfaját, felépítését, szerkesztési elveit, majd emlékeztetett arra, hogy a műsor 1969 óta létezik, ezért a közönség számára egyértelmű, hogy főcíme után milyen jellegű tartalomra számíthat. Hozzátette, hogy a Kékfény a generális prevenció eszköze, fontos közszolgálati feladatot lát el.

Megemlítette a Médiaszolgáltató, hogy a büntethetőség korhatára 2013. július 1-jétől megváltozott: kivételesen súlyos bűncselekmények esetében a 12-14 év közöttiek is büntethetők. Úgy vélte, a Kékfény című műsorszám segítheti ezt a korosztályt az eligazodásban. Kifejtette, hogy a kiskorúak egészséges fejlődését nem biztosítja, ha a felnőtt társadalom elzárja e korosztályt a valóságban megtörtént tények megismerésétől, mivel a realitások megismerése és feldolgozása része e korosztály személyiségfejlődésének.

Véleménye szerint a bűncselekmények megismertetése fontos eszköze a megelőzésnek és a bűnesetekkel szembeni fellépésnek. A prevenció szempontjából fontos továbbá azoknak a körülményeknek a realiztikus bemutatása, amelyek elősegítik az áldozattá válást, vagy lehetővé teszik annak elkerülését. Hangsúlyozta a Médiaszolgáltató, hogy a bűneseteket nem dicsőíti, hanem ellenkezőleg, veszélyes devianciaként szerepelteti műsorában. A Kékfény alaposan előkészítve, szakértők segítségével, tárgyyszerűen dolgozza fel a bemutatni kívánt eseteket. A színészek által eljátszott jeleneteknél a Médiaszolgáltató képernyőfeliraton jelzi a közönség számára, hogy azok illusztrációk. Ezen illusztrációkban az erőszak bemutatása soha nem öncélú, a bűnesetet a helyszínen, vagy azzal megegyező környezetben, tárgyilagosan, a történeteket nem eltúlozva ábrázolja.

A volt szeretőjét lúggal leöntő orvos büntetőperét feldolgozó összeállítással kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy a dramatizált részletek mértéktartóak voltak, a narráció a sértett sérüléseit, a bűncselekmény következményeit tárgyyszerűen, a cselekmény súlyával arányosan mutatta be. Megemlítette a Médiaszolgáltató, hogy a savas támadás évek óta vezető téma a bulvármédiában, a híroldalakon és a hírműsorokban, továbbá a Kékfény promóciói miatt a nézők napokkal a kifogásolt műsorszám sugárzása előtt értesülhettek arról, hogy ez a bűneset is része lesz az adásnak. Kiemelte, hogy a sérelmezett összeállítás egyetlen plusz információt, korábban nem ismert felkavaró részletet sem közölt, a dramatizált részek nem voltak öncélúak vagy realiztikusak, és azok bejátszása közben tájékoztatta a közönséget, hogy illusztráció látható. A támadást olyan részletességgel mutatta be, ami elengedhetetlen volt a bűncselekmény súlyának és az elkövető személyiségének érzékeltetéséhez. A felvételek külön-külön és együttesen is feldolgozhatóak voltak a védett korosztály tagjai számára.

Álláspontja szerint fontos, hogy a nemi érés küszöbén álló fiatalok is megértsék, hogy egy féltékenységből fakadó támadásnak milyen súlyos következményei lehetnek mind az áldozat, mind az elkövető életében.

Megemlítette a Médiaszolgáltató, hogy Bene Krisztián ügyének másodfokú tárgyalásáról kiszorult a sajtó, mert a „Nyitott Bíróság” előadásorozat keretében egy diákcsoport foglalta

el a tárgyalótermet, ami azt bizonyítja, hogy az igazságszolgáltatás vezetői és a pedagógusok is úgy gondolják, a korcsoportnak hasznos lehet a téma megismerése.

A Médiaszolgáltató vitatta a hatósági ellenőrzés megállapítását, mely szerint a képeken egy kádban fekvő meztelen nő jelent meg. Valójában a statisztának csak a lába volt látható, a meztelenség utalásszerűen jelent meg.

A pedofil férfi esetét feldolgozó műsorral kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy kifejezetten tartózkodott a szexuális részletek és az erőszak ábrázolásától, ugyanakkor bemutatta az áldozattá válás körülményeit: a környezet figyelmetlenségét, a sértett és az elkövető szociális helyzetét, a szülő-gyermek közti bizalom hiányát.

Álláspontja szerint fontos, hogy a hasonló esetekről részletesen beszámoljon a sajtó, mert az ilyen jellegű bűncselekmények esetében nagy a látencia; a televíziós feldolgozás segíthet a gyermeknek és a szülőnek is felismerni a deviáns eseteket. Az adás óvatosságra intette a gyermekeket, így az áldozattá válás elkerüléséhez is segítséget nyújtott. A műorszám a fogyatékosok és kirekesztett gyermekek kiszolgáltatottságára és a rájuk való odafigyelés fontosságára is felhívta a figyelmet.

A Médiaszolgáltató összefoglalásként előadott véleménye szerint a műorszám fontos lehetett a védett korosztály egészséges fejlődése szempontjából, mert valós veszélyeket mutatott be, és rámutatott az odafigyelés fontosságára.

A fentiek alapján a Médiaszolgáltató az eljárás megszüntetését kérte.

A Médiatanács a rendelkezésre álló adatok, különösen a vizsgálati jelentés, a műorszám megtekintése és a Médiaszolgáltató nyilatkozata alapján az alábbi tényállást állapította meg, és azt az alábbiak szerint értékelte.

1. Az Mttv. 9. § (5) bekezdésének megsértése

A Médiaszolgáltató által az Mttv. 9. § (4) bekezdése szerinti III. korhatári kategóriába (12 éven aluliaknak nem ajánlott) sorolt műorszám műfaja bűnügyi magazin, a programban bűncselekményekről, körözésekről, a rendvédelmi szervek munkájáról készült riportok kapnak helyet.

A körülbelül 50 perces adás első összeállítása a szeretője bántalmazása miatt másodfokon kilenc évre ítélt Bene Krisztián büntetőügyével foglalkozott. Ezt a műsorreszt egy benzinkutakat kirabló és öngyilkosságot elkövető fiatal férfi esete, majd egy drograzziákat bemutató riport, végül egy pedofil férfi által elkövetett bűncselekményeket feldolgozó összeállítás követte.

A IV. korhatári kategóriába sorolást megalapozó tartalmak, jelenetek:

A volt szeretőjét lúggal leöntő orvos büntetőperét feldolgozó összeállításból

20:29:44–20:30:54

Az eseményeket dramatizált módon bemutató illusztráció mellett szóban részletesen ismertették a történeteket. A képeken először egy kádban fekvő meztelen nő, majd a támadás jelenetei voltak láthatók: egy maszkos férfi hátulról megragadta áldozatát, befogta a száját, a nő menekülni és sikítani próbált, sikertelenül.

„2013. március 12-én Renner Erikát súlyos állapotban vitték kórházba. Alsó testéről valami lemarta a húst. A nő először annyit tudott mondani, hogy egy ismeretlen férfi megtámadta és elkábította. Később az áldozat és környezete az orvosra kezdett gyanakodni.”

20:32:24–20:33:27

A bűncselekmény részletező bemutatása illusztrációval és narrációval. Látható volt az altatószer áldozatba fecskendezése, majd a tettes a már meztelenre vetkőztetett nőt egy fürdőkádba teszi, alsó testére folyadékot locsol.

„Ezután átöltözött biciklis ruhába, sisakot és maszkot húzott, magához vette a kellékeit és futva ment Erika lakásához, ami nem volt nagy kunszt a rendszeresen edző férfinak. A még nem jogerős ítéletek szerint ő volt az, aki megkötözte és kifejezetten műtétekhez használt altató- és fájdalomcsillapító szerrel elkábította áldozatát. Ezután a doktor meztelenre vetkőztette az öntudatlan nőt, és a magával vitt lúgot a nemi szervére csorgatta, majd végignézte a pusztítását. Aztán felpakolta áldozata iratait, bankkártyáit, telefonját és más műszaki cikkeket, hogy rablásnak álcázza a történeteket. Valamivel később már kedélyesen beszélgetett kollégáival a munkahelyén, fél tizenegykor pedig, mintha mi sem történt volna, megtartotta az értekezletet kollégáinak.”

Gál András (a sértett jogi képviselője): *„Az eleven húson végzett kötözések során embertelen kínokat állt ki a sértett. Napi vegetatív testműködése roncsolódott, hiperérzékeny felületen át folyt le, hüvelybe fél év elteltével összeheggesedve elzáródott. Szexuális élete az élete végéig korlátozott.”*

20:34:18 – 20:34:34

Ismét láthatók voltak a nő lefogását és elkábítását illusztráló képek.

20:36:17–20:36:42

Megisméltődtek a lúgos támadás képei.

20:37:40–20:38:12

Az áldozat megkötözésének és leöntésének képei újra képernyőre kerültek.

20:38:09–20:38:45

Ismételten látható volt az illusztráció.

A pedofil férfi esetét bemutató riportból

21:06:59–21:08:18

A műsorvezetői felvezetést követően a riporter részletezően ismertette a történeteket. A szegmensben a vádlott is megszólalt, miközben illusztrálták a hallottakat. A vádlott beismerte a szexuális bántalmazást.

Olajos Gergő (műsorvezető): *„Kis híján 14 év fegyház a büntetése a férfinak, aki több mint öt éven keresztül molesztálta ismerőse kislányát. A gyereket egyedül nevelő apa semmit nem észlelt abból, ami kislányával történik. A pedofil férfi csak akkor bukott le, amikor újabb áldozatra támadt, ő viszont szólt az anyjának. Nagyon sok bűncselekmény azért marad rejtve, mert a gyerekek szégyen, félelem vagy a tudatlanság okán nem mondják el, ami történt velük. Ezért mondják a szakértők, hogy a kornak megfelelő felvilágosítást minél korábban el kell kezdeni.”*

Riporter: *„A pedofil, legalábbis látszólag, megtört emberként állt a bíróság elé. Azt mondta, hogy mélységesen megbánta, hogy két kislányt is megrontott, de hát neki is nehéz gyerekkora volt.”*

Vádlott: *„Kisgyerekként már szexuális zavaraim voltak, ennek eredetét nem ismerem, bár hallomásból eljutott hozzám egy feltételezés. Gyerekkorban felvilágosítva nem voltunk, ezért ha rajta voltunk kapva, szőlővesszővel vagy fakanállal kaptunk ki nagyon.”*

Riporter: *„A pedofilok gyakorlatilag soha nem tesznek beismerő vallomást. Körömszakadtáig tagadnak és az esetek túlnyomó többségében csak a sértett, egy kisgyerek szava áll velük szemben, ezért nehéz bizonyítani az ilyen bűncselekményeket. M. Pál viszont semmit sem tagadott, sőt.”*

21:09:35–21:11:20

A jelenet az első áldozat megismerését és az abúzus körülményeit taglalta. A kislány 8 éves volt, alkoholista apja egyedül nevelte. A férfi gyorsan elnyerte az áldozat és a szülő bizalmát is. A gyerekek a szexuális szolgáltatásért cserébe különböző tárgyi jutalmakat ajánlott fel. A hosszú évekig tartó bántalmazásnak végül az vetett véget, hogy a lányt 14 éves korában állami gondozásba vették.

Holdampf Gusztáv (tanácselnök): *„Úgy tudta róla a vádlott és környezete is, hogy enyhén értelmi fogyatékos, [...] emiatt a helybéli lakosok kissé kirekesztően viselkedtek az irányában, ellenben M. Pál szívesen foglalkozott vele és ... (a lány nevét elnémították) is megfelelő gyermektársaságot talált benne.”*

[...]

Holdampf Gusztáv: *„2011 februárjában közöskültek először. Erre a vádlott úgy vette rá ... (név elnémítva), hogy cserébe felajánlott neki egy mintás tornazsákot, ami nagy értéket képviselt ... számára, ez számára egy számottevő dolog volt.”*

Riporter: *„A gyereket végül itt, a játszótér melletti erdőben rontotta meg. A gyerek fel sem fogta, hogy mit tesznek vele, sőt egy idő után természetesnek vette, hogy az ajándékokért cserébe a testét kell adnia. A férfi több mint öt éven keresztül használta a kislányt. M. Pál a bíróságon furcsa dolgot mondott a kislányról, úgy beszélt róla, mintha felnőtt nő lenne. [...] Azt mondta, hogy az esetek többségében a kislány volt a kezdeményező fél, és ő volt az, aki egy idő után szabadulni akart tőle.”*

21:13:05–21:15:23

A vádlott a második áldozatát is „játékos próbatételek” elé állította, melynek célja a gyerek megrontása volt. A történetek után az anya azonnal értesítette a rendőrséget. A pedofil férfi a bíróságon azzal védekezett, hogy valójában őt rontották meg. A szegmens részletekbe menően elemezte a tárgyaláson történeteket, illetve a vádlott komoly pszichés zavarát bizonyító, áldozathibáztató vallomását.

Holdampf Gusztáv: *„Hát ilyen beismerés ez, ahol elveszik a szüzességét a vádlottnak a gyerekek? [...] Nem biztos, hogy áldozat, lehet, hogy csak bolond és kurva, ahogy ön fogalmazott, vagy ahogy Csömörön gondolják róla, és ezzel egyetért és hangsúlyozni kívánja. Ez nem valódi átértzett, a saját bűnünket meglátó megbánás.”*

Az Mttv. 9. § (5) bekezdés értelmében:

„Azt a műsorszámot, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azért, hogy erőszakra, illetve szexualitásra utal, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus, a IV. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenhat éven aluliak számára nem ajánlott”.

Az idézett rendelkezés értelmében azt a műsorszámot kell a IV. korhatári kategóriába sorolni, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak személyiségfejlődésének kedvezőtlen befolyásolására. A jogalkotó káros elemként emelte ki az erőszakra és szexualitásra utalást, valamint az erőszakos konfliktusmegoldás középpontba helyezését, kimerítően azonban nem sorolta fel a potenciálisan ártalmas tartalmakat.

A klasszifikációhoz a Médiatanács által kiadott *„A médiatartalmak korhatár-besorolásánál irányadó szempontokra, az egyes műsorszámok közzététele előtt és közben alkalmazható jelzésekre, illetve a minősítés közlésének módjára vonatkozó jogalkalmazási gyakorlat elvi szempontjai”* című ajánlás (a továbbiakban: klasszifikációs ajánlás) nyújt támpontot.

A fentebb idézett tartalmak nem illeszkedtek a Médiaszolgáltató által választott korhatári kategóriához.

A volt szeretője brutális bántalmazásával vádolt főorvossal készült interjú a kiskorú nézőkben szorongást válthatott ki. A négy éve húzódó ügyet az adás részletesen ismertette, többször megismételt illusztráció segítségével rekonstruálta is a történéseket.

A műsorrészen – statiszták által eljátszva – látható volt az áldozat lefogása (kétségbeesetten próbált szabadulni támadója szorításából), a kábító injekció beadása, majd a már eszméletlen nő meztelenre vetkőztetése és a maró folyadékkal történő kínzása is (20:29:44-20:30:54, 20:32:24-20:33:27). A jeleneteket baljós hanghatások kísérték, ami fokozhatta a nézők frusztrációját.

Az összeállítás verbális anyaga szintén meghaladta a III. korhatári kategória szempontjait, a fenti időpontokban a sérüléseket a narrátor is részletesen ismertette.

A bestiális tett feldolgozásakor a Médiaszolgáltató nem járt el kellő érzékenységgel; a férfi bosszúját – a Médiaszolgáltató nyilatkozatával ellentétben – a riporter narráció, a tárgyaláson megszólalt szakértő, jogi képviselő és az illusztráció is túlzott részletességgel ábrázolta. Például: 20:29:50 „*Alsó testéről valami lemarta a húst*”, 20:33:00 „*Az eleven húson végzett kötözések során embertelen kínokat állt ki a sértett. Napi vegetatív testműködése roncsolódott, hiperérzékeny felületen át folyt le, hüvelye fél év elteltével összehegesedve elzáródott. Szexuális élete az élete végéig korlátozott.*”

A III. korhatári kategóriában nem megengedhető az erőszak valóságközeli kontextusban történő megjelenítése; a 12-16 év közöttiek még nem rendelkeznek kellő élettapasztalattal a történet feldolgozásához.

A klasszifikációs ajánlás szerint a médiaszolgáltatóknak ügyelniük kell arra, hogy a III. korhatári kategóriába sorolt műsorszámok „*témaválasztása, továbbá azok feldolgozómódja a 12-16 év közötti korosztály érettségi szintjének megfelelő legyen. [...] A felnőtt témák tárgyalása akkor megengedhető ebben a korhatár-kategóriában, ha azokat a kibontásukban megfelelő körültekintéssel és érzékenységgel kezelik.*”

A klasszifikáció célja, hogy védje a kiskorúakat a médiában megjelenő, személyiségfejlődésükre ártalmas tartalmaktól. Erre tekintettel rendelkezett úgy a jogalkotó, hogy bizonyos tartalmak csak a késő esti, illetve az éjszakai időszakban, az adott korcsoport számára kevésbé elérhető műsorsávban tehetők közzé.

A bíróság több alkalommal kifejtette, hogy a kiskorúak különös védettségét az indokolja, hogy a végleges értékrend kialakításának folyamatában vannak, *ezért nem lehet abból kiindulni, hogy a látottakat megfelelő módon, kialakult értékrend alapján, reálisan képesek elemezni és értékelni. Ez adja személyiségfejlődésük sérülékenységét, egyúttal ez indokolja fokozott védelmüket a média hatásaival szemben* (LB.Kfv.III.37507/2001/5.).

A fentiekkel összhangban mondta ki Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.085/2014/5. számú ítélete: „*A kiskorúak védelme során egyértelműen abból kell kiindulni, hogy nem a felnőttek szintjén értékeli a látottakat.*”

A Médiatanács nem vitatta, hogy a bűnesetek feldolgozása, bemutatása (a közönség tájékoztatása) fontos feladata a médiának. Azt sem állította, hogy a kamaszkorosztályt el kellene zárni a hasonló témáktól. A jogsértést az eredményezte, hogy a bűncselekmény bemutatása (a fentiekben részletezett feldolgozásbeli jellemzők miatt) nem a 12-16 éves korosztály pszichés-mentális fejlettségi szintjén történt.

A műsorszámok klasszifikációja során az adott korosztály legfiatalabb rétegeire is figyelemmel kell lenni. Mivel a Médiaszolgáltató 12 éven aluliak számára nem ajánlott minősítéssel látta el a műsorszámot, vizsgálnia kellett nem csupán azt, hogy a gimnazista

korosztályra hogyan hat (őket mennyiben segítheti) a bűnesetek bemutatása, hanem azt is, hogy a bűncselekményekről szóló összeállítások egyes elemei nem hordoznak-e a kisebb gyermekek, a 12-14 éves korosztály személyiségfejlődésére ártalmas tartalmat. Ha a műsorszám – vagy részlete – az adott korosztály akár csak igen szűk rétegét is veszélynek teszi ki, úgy a műsorszámot magasabb korhatári kategóriába kell sorolni.

A szóban forgó összeállítást a védendő korosztály legfiatalabb tagjai feltehetően nem tudták a Médiaszolgáltató által vélt módon (eligazodás a bűncselekmények világában, a következmények tudatosítása) kezelni, megfelelően értelmezni.

Az eset megítélésénél nem relevánsak a Médiaszolgáltató nyilatkozatában említett további szempontok, például az a körülmény, hogy több médium is foglalkozott a bűncselekménnyel, a sértett vallomása és a cselekmény részletei a sérelmezett adás sugárzását megelőzően is hallhatók/olvashatók voltak.

A két kiskorú lányt is megerőszakoló pedofil férfi esetét feldolgozó összeállítás – az első riporthoz hasonlóan – túlságosan részletesen, felkavaró módon ábrázolta a bűncselekményeket. A közönség hallhatta a pszichés zavarokkal küzdő vádlott tárgyaláson tett vallomását és a tanácselnök hozzászólásait is, miközben a riporter a történetek súlyát hangsúlyozta (21:09:35-21:11:20, 21:13:05-21:15:23). A műsorrészbe bekerült a vádlott családtörténete (21:06:59-21:08:18), melyből kiderült, hogy gyermekkorában többször bántalmazták.

Mindez sokkolóan hathatott az áldozatokkal könnyen azonosuló korosztály tagjaira.

A Médiaszolgáltató nyilatkozatával ellentétben a műsorrész semmiféle tanácsot, útmutatást nem adott a gyermekek számára azzal kapcsolatban, hogy hogyan kerüljék el az áldozattá válást; e témában szakértő nem nyilatkozott az adásban.

A fenti, felkavaró műsorrészek alkalmasak lehetnek a kiskorú nézők biztonságérzetének megzavarására azáltal, hogy a megtörtént eseteket indokolatlanul részletesen ismertették, illetve a sokkoló riportokat illusztrációval is kiegészítették.

A Médiatanács megállapította, hogy a műsorszám közzétételével a Médiaszolgáltató megsértette az Mttv. 9. § (5) bekezdését.

2. Az Mttv. 10. § (1) bekezdés c) pontjának megsértése

Az **Mttv. 10. § (1) bekezdés c)** pontja szerint:

„Lineáris médiaszolgáltatásban

c) a IV. kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva, 21 óra és 05 óra között tehető közzé.”

A Médiaszolgáltató a műsorszámot 20 óra 25 perctől kezdte vetíteni, és nem a kategóriájának megfelelő jelzéssel látta el.

A Médiatanács megállapította, hogy a Médiaszolgáltató megsértette az Mttv. 10. § (1) bekezdés c) pontját is.

A jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmény megválasztásánál a Médiatanács a következő szempontokat vette figyelembe:

Az Mttv. 186. § (1) bekezdésében szabályozott felhívás jogkövetkezmény abban az esetben alkalmazható, ha a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg.

Az Mttv. 187. § (4) bekezdése értelmében:

„[...] ismételtségnek tekintendő, ha a jogsértő a jogerős hatósági határozatban megállapított jogsértő magatartást ugyanazon jogalapon és jogszabályhely tekintetében, ugyanazon tárgykörben, háromszázhatvanöt napon belül legalább kétszer valósítja meg, ide nem értve a csekély súlyú törvénysértéseket”.

A korábbi közszolgálati audiovizuális médiaszolgáltatók (a Magyar Televízió Nonprofit Zrt. és a Duna Televízió Nonprofit Zrt.) 2015. július 1-i hatállyal beleolvadtak a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt.-be. Az összeolvadás folytán létrejött Médiaszolgáltató első alkalommal sértette meg az Mttv. 9. § (5) bekezdését és a 10. § (1) bekezdés c) pontját.

Az Mttv. 187. § (4) bekezdése szerinti ismételtség vizsgálatakor a jogsértést megelőző 365 napon belül történt, jogerős médiatanácsi határozatban megállapított, nem csekély mértékű jogsértést kell figyelembe venni. A jogsértés ismételtsége jelen esetben nem állapítható meg.

A gyermekeknek és a kiskorúaknak az Alaptörvényből és az Mttv.-ből levezethető kiemelt védelmére tekintettel a klasszifikációs rendelkezések megsértését a Médiatanács súlyos törvénysértésnek tekinti.

Mindezek alapján az Mttv. 186. § (1) bekezdésében meghatározott felhívás jogkövetkezmény nem volt alkalmazható.

A jogsértések miatti jogkövetkezmény alkalmazásának alapját az Mttv. 187. § (2) bekezdés és a (3) bekezdés b) pontja jelenti:

„187. § (2) A Médiatanács és a Hivatal a jogkövetkezményt – a jogsértés jellegétől függően – a jogsértés súlyára, a jogsértés ismételtségére, folyamatosságára, időtartamára, a jogsértéssel elért vagyoni előnyre, valamint a jogsértéssel okozott érdeksérelemre, az érdeksérelemet szenvedett és veszélyeztetett személyek számára, illetve a jogsértéssel okozott kárra, személyiségi jogsérelemre és a jogsértés piacra gyakorolt hatására, továbbá az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontokra tekintettel állapítja meg.

(3) A Médiatanács és a Hivatal – a (7) bekezdés figyelembevételével – a következő jogkövetkezmények alkalmazására jogosult:

[...]

b) bírságot szabhat ki a jogsértővel szemben az alábbi összeghatárok szerint:

ba) JBE médiaszolgáltató és a médiapiaci koncentráció korlátozására vonatkozó szabály által érintett médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege kétszázmillió forintig,

bb) a ba) pont alá nem tartozó médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege ötvenmillió forintig terjedhet.”

A Médiatanács a 1423/2013. (IX. 25.) számú határozatában a Médiaszolgáltatót jelentős befolyásoló erejű (JBE) médiaszolgáltatóként azonosította. A Médiatanács ezt követően a 1173/2016. (IX. 26.) számú döntésével az Mttv. 70. § (6) bekezdése szerint megállapította, hogy a Médiaszolgáltató e minősége nem változott.

A fentiekre tekintettel a jelen eljárásban kiszabható bírság maximális összege kétszázmillió forint.

Az Mttv. 187. § (2) bekezdésében meghatározott mérlegelési szempontok közül a Médiatanács a jogsértés súlyán túl az érdeksérelemt szenvedett és veszélyeztetett személyek számát vette figyelembe. Ez utóbbi körben a Médiatanács a Nielsen Médiautató Kft. nézettségi adataira utal, melyek szerint a műsorszám kiskorúakat is elért: a 13-17 éves korosztályból 7 000 gyermek láthatta az adást, valamint ennek duplája volt azoknak a száma, akik a korosztályból „belenéztek” a műsorba.

Az Mttv. 187. § (2) bekezdés szerinti további mérlegelési szempontok, így a jogsértés folyamatossága és időtartama, a jogsértéssel elért vagyoni előny, a jogsértéssel okozott érdeksérelem, kár és személyiségi jogsérelem, valamint a jogsértés piacra gyakorolt hatása jelen jogsértés vonatkozásában nem voltak értékelhetők.

A bírság összegének meghatározásakor a Médiatanács figyelembe vette, hogy a Médiaszolgáltató először sértette meg a tárgyalt jogszabályhelyeket, ezért a kiszabható legmagasabb bírságösszeg 0,025%-ának megfelelő 50 000 Ft megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A jelen határozatban kiszabott bírság az Mttv. 134. § (13) bekezdése értelmében adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A bírság meg nem fizetése esetén a Médiatanács az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 161. §-a szerint intézkedik a bírság behajtásáról az adóhatóság útján. A késedelmesen megfizetett bírságot az Art. 165. § (1) bekezdése alapján az esedékesség napjától késedelmi pótlék terheli, melynek mértéke a 165. § (2) bekezdése értelmében minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

Az eljárás során a Ket. 153. §-a szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatra történő figyelmeztetés a Ket. 72. § (1) bekezdés da) pontján, az Mttv. 163. § (1) és (3) bekezdésén, valamint 164. §-án alapul, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatást a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 338. § (2) bekezdése tartalmazza. A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet a Pp. 340/B. §-a és 397/I. § (2) bekezdés b) pontja alapján elektronikusan (úrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével) nyújthatja be a keresetlevelet a Médiatanácsnál.

Budapest, 2017. május 23.

A Médiatanács nevében:

dr. Karas Monika
elnök

Dr. Koltay András
hitelesítő tag

Kapják:

1. Személyes adat